

Frist til MS:	04-12-2012	
Hindhede, Marie	09-12-2012	
Hansen, Martin	09-12-2012	En rigtig svær sag. Vi har søgt at gøre det mere pædagogisk siden sidste forelæggelse
Simonsen, Anne Højer	09-12-2012	
Egebo, Thomas	09-12-2012	Synes beskrivelserne nu er klarere. Men der udtrykkes stadig en hvis tvivl om gældende regegrundlag for almennyttige boliger. Under alle omstændigheder kan det forventes, at der rejses politisk spm om det så ikke er muligt at ændre MBBLs lovgivning, så almennyttige boliger får samme mulighed for fælles anlæg som andelsboligforeninger og ejerboligforeninger. BH T
Ministeren - Klima- og Energiministeriet		Ministeren har returneret forelæggelsen den 10-12-2012 kl. 14:38 med følgende kommentar: Jeg synes stadig at disse notater forvirrer mere end de gavner, i særdeleshed efter vores snak i morges, hvor vi nu går efter rent faktisk at skabe hjemmel for nettoafregning for privat forbrug. Synes hellere vi skal gå efter at lave eet notat/fremlæggelse i morgen, hvor i siger 1) været en noget modsætningsfuld lovgivning og praksis på dette område, som der bør gøres klarere. 2) bærende principper bør - jf. forliget - være så stor ligestilling som muligt og klarhed. 3) derfor bør tilvejebringes grundlag for at almene boligforeninger behandles på samme måde som ejerforeninger eller andelsforeninger - og parcelhuse. 4) på den baggrund foreslås a) ændring af bekendtgørelse ift sideordnede aktiviteter b) ændring af lov, så almene må opkræve elrelaterede udgifter c) klagørelse ar vores egen bekendtgørelse. Dermed opstår ligestilling, og bedre vilkår for almene, idet - som det Else tiden har været lagt til grund - at EU regler ikke gør det muligt at binde et mindretal, hverken i almene eller andre foreninger. 5) hvordan stiller dette så de almene ift BLs indvendinger og Øbro: markant bedre

Stormgade 2-6
1470
København K
Tlf. 3392 2800
Fax 3392 2801
kemin@kemin.dk
www.kemin.dk

HASTER - Sol og fællesanlæg - svar til Per Clausen om nettoafregning i almene boliger, 400 kW loft og BL's hørings svar

Energikontoret
09-12-2012
J nr. 2012 -
7001
ID nr. 209003
/ Hindhede,
Marie

Ministerens bemærkninger blev håndteret i forbindelse med forligskredsmøde 11. december samt med faktaark til forligskredsen forud for 2. behandlingen 14. december. MAHIN 14/12-12

Sagen er revideret siden forelæggelse fredag 7. december.

Indstilling:

Det indstilles, at ministeren:

- orienterer sig i sag fra ENS
- godkender, at vedlagte to notater sendes til Per Clausen med mailtekst fra ENS's sag.
- godkender, at notaterne deles med hele forligskredsen med nedenstående kortere mailtekst.
- godkender at der som del af den samlede aftale om sol arbejdes videre med 400 kW-dispensation, jf. vedlagte notat.

Resumé:

Der er følgende hovedområder, som fortsat skal løses, inden L 86 om støtten til solceller og øvrige VE-anlæg kan landes helt:

- Besvarelse af 42 KEB-spm til L 86
- Løsning ifht. husstandsmøller
- Løsning/afklaring ifht. fælles anlæg (400 kW-dispensation, skattevilkår, BBLM-bekendtgørelser m.v.)**
- Forsvar for forudsætningerne for lovforslaget, særligt anlægsomkostningerne
- Status på/afklaring af DEs annoncering om kommende opkrævning af tariffer hos solcelleejerne

Med denne forelæggelse behandles pkt. c om fællesanlæg.

Emnerne i b-e behandles samlet på forligskredsmødet den 11. december, men sagerne kører enkeltvis op med løsningsforslag forud for samlesag med materiale til forligskredsmødet.

Baggrund:

Se sag fra ENS

Nettoafregning for fællesanlæg og Øbro 95

Notaterne om nettoafregning for fællesanlæg og for Øbro 95 indstilles delt med Per Clausen, jf. ENS's vedlagte sag. Det vurderes også, at ministeren med fordel kan ringe til Per Clausen mandag 10. december for inden forligskredsmødet at tale emnet igennem, jf. også sag med mødemateriale til forligskredsmødet.

Det anbefales desuden, at det vedlagte notat deles med hele forligskredsen, da det på forligskredsmødet 11. december kan være en fordel ift. at lukke sagen, at alle ordførere kender svarene i sagen - ikke kun Per Clausen, som har stillet spørgsmål til fællesanlæg og boligforeninger.

Mailtekst til forligskredsen:

"Kære forligskreds

Jeg er blevet spurgt til reglerne for nettoafregning for fællesanlæg i bl.a. boligforeninger, som Ingeniøren har bragt en række artikler om i løbet af de seneste dage. Jeg sender her til jeres orientering to notater om nettoafregning for fællesanlæg og for boligforeningen Øbro 95.

Med venlig hilsen

Martin"

BL - Danmarks Almene Boliger: beredskab på høringssvar

Der er udarbejdet et notat med tabel med svar på de kritikpunkter, som BL har rejst i deres høringssvar til lovforslaget (jf. vedlagte).

KEBMIN og ENS holder desuden møde med Frans Clemmesen fra BL mandag morgen 10. december. Evt. pointer eller spørgsmål herfra vil blive forelagt som supplerende materiale til ministeren.

400 kW-loft og fællesanlæg

Per Clausen henviser i sin email også til sit tidligere fremsatte forslag om mulighed for dispensation fra 400 kW-loftet. Svar herpå følger i separat forelæggelse. EL har anmodet om, at der i udformningen af lovforslaget om støtte til solcelle-anlæg "indføres en mulighed for at fællesanlæg, der er forankret i mange medlemmer kan søge om dispensation fra loftet på de 400 kW. En dispensation kan således være forankret i, at anlægget for at få de 145 øre ikke må være større end svarende til beboernes eller medlemmernes egetforbrug."

Ministeren har svaret, at lovforslaget er en direkte udmøntning af den aftale, som hele forligskredsen indgik, hvorfor der er behov for at høre de andre forligsparter før en sådan ændring evt. indarbejdes i lovforslaget, og at ministeren desuden gerne ville have sit systems vurdering af forslaget.

Energistyrelsen anbefaler, jf. vedlagte notat, at Enhedslistens forslag imødekommes ved, at loftet på 400 kW

fjernes for så vidt angår fællesanlæg, som i stedet begrænses gennem ministerens afgrænsning af, hvad der anses for fællesanlæg. Såfremt ministeren tiltræder denne anbefaling, vendes spørgsmålet med forligskredsen på forligskredsmødet 11. december.

Notatet har været i høring hos FM og SKM, som ikke har haft bemærkninger til linjen. Notatet er ikke udarbejdet med henblik på udlevering.

Koordineret med:

Nettoafregning for fællesanlæg: ENS, MBBL, Energinet.dk. SKM er blevet hørt, men har ikke haft bemærkninger.

BL's høringssvar: ENS

400 kW loftet: ENS, FM og SKM.

Presse:

Ministerens kan ved pressehenvendelser om boligforeninger, herunder fra Ingeniøren, benytte prik-notatet samt oversigt med svar på kritikpunkter i BL's høringssvar.

Vedlagt:

- Cover fra ENS
- Notat om nettoafregning for Øbro 95
- Notat om nettoafregning for fællesanlæg
- Priknotat med kort beskrivelse af problemstillingen
- Henvendelse fra Per Clausen
- Notat om mulige forbedringer for fællesanlæg
- Svar på kritikpunkter i BL's høringssvar (clearet med ENS)
- BL's høringssvar til L 86
- Notat om vurdering af loftet på 400 kW

Besked til MS/KERMIT:

MS: Når sagen er godkendt, sendes notaterne til Per Clausen med mailtekst fra ENS's cover og efterfølgende sende notaterne til forligskredsen med mailtekst ovenfor. Tjek med MAHIN inden afsendelse.

- Øbro95 ændrede deres projekt efter solaftalen i den tro, at de kunne nettoafregne deres samlede energiforbrug (både privat og fælles), hvis foreningens medlemmer blev én elkunde (med en fællesmåler). Dette vurderes dog ikke muligt pga. MBBLs love. Bemærk at L86 ikke ændrer ved dette.

Vedlagt er også et notat, der beskriver muligheder for nettoafregning for fællesanlæg. De to notater foreslås sendt til Per Clausen sammen med nedenstående mailtekst samt til forligskredsen til orientering.

Desuden er vedlagt et prik-papir med hovedkonklusionerne i sagen, et notat om muligheder for at forbedre vilkårene for fællesanlæg samt et skema med svar på kritikpunkter i BL's hørings svar.

Baggrund:

Hovedpunkter i nettoafregning for fællesanlæg, boligforeninger og lejere

Grundlæggende er der kun tre ting, der ændres for fællesanlæg:

1. Nettoafregning ændres fra årsafregning til timeafregning som alle andre anlæg.
2. Støtten til overskudsstrøm forhøjes midlertidigt med 145 øre/kWh for anlæg etableret i 2013.
3. Særregel om nettoafregning for lejere (dog ikke relevant for almene boligforeninger) ophæves - ikke som en følge af L86 og den politiske aftale, men en tilpasning til gældende skattelovgivning der har afventet ændringerne som følge af den politiske aftale, jf. uddybning i notat.

Per Clausens forslag om bundgrænse for egetforbrug

Som BL anfører i hørings svaret til L 86 vil boligforeninger, der udelukkende nettoafregner forbruget til fælles formål, formentlig have en lavere andel af egetforbrug end husstande.

BL og Per Clausen anbefaler på den baggrund en bundgrænse for andelen af egetforbrug. En sådan bundgrænse er ikke forenelig med timenettoafregning, da timenettoafregning netop opgøres time for time og ikke på årsbasis.

Forslag til mailtekst til Per Clausen

"Kære Per

Du har stillet flere spørgsmål om fællesanlæg, som er forsøgt besvaret nedenfor eller i vedhæftede notater.

I forhold til dit forslag om at indføre en bundgrænse, er det ikke forenelig med timenettoafregning, da timenettoafregning netop opgøres time for time og ikke på årsbasis. Et fast minimum for egetforbruget betyder i praksis, at man giver

årsnettoafregning for en del af produktionen, mens resten sælges uden nettoafregning.

I forhold til dit spørgsmål om L86 forringer almene boligselskabers mulighed for at nettoafregne deres samlede elforbrug er svaret kort, at det ikke er tilfældet.

For uddybende vil jeg henvise til vedhæftede notater, som redegør for problemstillingen.

Med venlig hilsen
Martin”

Presse:

Vedlagte notat om Øbro 95 kan udleveres. Bilaget med punktopstillingen samt svarene på BL's kritikpunkter kan anvendes som presseberedskab.

Vedlagt:

- 1) Notat om nettoafregning i Øbro 95 (kan sendes til Per Clausen)
- 2) Notat om nettoafregning for fællesanlæg, boligforeninger og lejere (kan sendes til Per Clausen)
- 3) ”Prik notat” med kort beskrivelse af problemstillingen
- 4) Henvendelse fra Per Clausen vedr. L 86 og fællesanlæg
- 5) Notat om muligheder for at forbedre vilkårene for fællesanlæg
- 6) Skema med svar på kritikpunkter i BL's høringssvar
- 7) BL's høringssvar

NOTAT

9. december 2012
J.nr. 3401/1001-5095
Ref. rzs

Nettoafregning i Øbro 95

Solcelleprojekt hos Øbro 95

Ingeniørens nyhedsmagasin har skrevet en række artikler om et solcelleprojekt i Øbro 95, der er almene boliger i en afdeling under KAB.

De mest detaljerede oplysninger om projektets udformning er fremkommet i et debatindlæg på Ingeniørens hjemmeside ing.dk skrevet af bestyrelsesmedlem i Øbro 95 Steen Hartvig Jacobsen.

Af debatindlægget fremgår, at der oprindeligt var planlagt et anlæg på 48 kW til dækning af en del af afdelingens almindelige fællesforbrug på årligt 70.000 kWh. Med årsnettoafregning ville hele produktionen kunne afregnes som anvendt til dækning af forbrug.

Med L 86 og ændringen af nettoafregningsbekendtgørelsen er der ikke længere mulighed for at nettoafregne på årsbasis, hvorfor en stor del af produktionen fra det projekterede anlæg ville skulle sælges til 1,45 kr./kWh. Dette er en forringelse af økonomien i projektet, der hidtil kunne regne med en værdi over 2 kr./kWh af hele produktionen.

Af debatindlægget fremgår videre, at for fortsat at kunne få overskud på projektet hos Øbro 95, blev dette ændret, så hele foreningen ville slå sig sammen og blive til én elforbruger (med fælles elmåler) under antagelse af, at de derved fik mulighed for at kunne nettoafregne på timebasis i det samlede forbrug i foreningen (både privat- og fællesforbrug). I den forbindelse blev størrelsen af det projekterede anlæg øget fra 48 til 115 kW.

Nettoafregning for en boligforening som én forbruger

Energinet.dk oplyser, at en samling af foreningens elforbrug på en fælles afregningsmåler samt etablering af bimålere i hver boligenhed vil gøre det muligt at nettoafregne i det samlede forbrug. Det er en betingelse for at opnå nettoafregning, at produktionsanlægget ejes 100 % af forbrugeren. Det er i overensstemmelse med hidtidig praksis på området, at flere husstande, der i fællesskab afregner elforbruget i forhold til netvirksomheden over en afregningsmåler, betragtes som én forbruger. Dette gælder både kollektiver, der reelt ikke kan opdele forbruget, og bebyggelser med flere lejligheder. Hvis et solcelleanlæg ejes 100 % af samme forbrugsfællesskab, er kravet om ejerskab overholdt både efter nettoafregningsbekendtgørelsen og efter lov om afgift af elektricitet.

Det fremgår dog af elforsyningsloven på baggrund af et EU direktiv, at enhver forbruger har ret til frit at vælge elleverandør. Det kan derfor ikke vedtages ved flertalsbeslutning, at alle lejligheder skal aftage el i fællesskab, ligesom det skal stå enhver frit at træde ud af afregningsfællesskabet.

Der er ikke foreslået ændringer af denne model med L 86. Men i praksis er den kun mulig for andelsbolig- og ejerforeninger og kan ikke anvendes af almene boligforeninger – jf. nedenfor.

Nettoafregning for lejere ikke mulig i almen boligforening

Øbro 95 er samtidig underlagt almenlejeloven, hvor det af nyere retspraksis fremgår, at opkrævning af beløb hos den enkelte lejer udover lejen kræver udtrykkelig hjemmel. Det er efter Ministeriet for By, Bolig og Landdistrikters opfattelse yderst tvivlsomt, om der er en sådan tilstrækkelig klar hjemmel i lejeloven eller i almenlejeloven til at opkræve udgifter til el forbrugt i lejemålet. Afregning for el til andet end varme kan således formentlig alene ske ved afregningsmålere i direkte aftaleforhold mellem lejer og elleverandør.

Når udlejer, herunder en almen boligorganisation ikke må opkræve udgifter til el hos de enkelte husstande, kan udlejer heller ikke nettoafregne produktionen fra et fælles solcelleanlæg i det samlede elforbrug fra husstandene og til fælles formål. Øbro 95 kan derfor ikke under gældende lovgivning nettoafregne produktionen i det samlede elforbrug.

Almene boligforeningers mulighed for at nettoafregne det samlede elforbrug er der ikke ændret ved med L 86 eller den politiske aftale.

Konklusion

L 86 ændrer ikke ved almene boligforeningers mulighed for at nettoafregne det samlede elforbrug.

Men det vurderes yderst tvivlsomt, om der er tilstrækkelig hjemmel i almenlejeloven og lejeloven til, at elforbrugerne i Øbro 95 kan slå sig sammen og blive til én elforbruger (med fælles elmåler) og derved få mulighed for at kunne nettoafregne på timebasis i det samlede elforbrug i foreningen (både privat- og fællesforbrug).

NOTAT

9. december 2012
J.nr. 3401/10015095
Ref. rzs/koep/bg

Nettoafregning for fællesanlæg, boligforeninger og lejere

Regler om nettoafregning

Reglerne om nettoafregning indebærer i praksis, at en elforbruger, som producerer en del af sin strøm selv, kan anvende den egenproducerede strøm uden at betale elafgifter og PSO-tarif. Nettoafregningen reguleres både af bekendtgørelse om nettoafregning for egenproducenter af elektricitet (nettoafregningsbekendtgørelsen), der er udstedt i medfør af elforsyningsloven under Klima-, Energi- og Bygningsministeriets ressort, og af lov om afgift af elektricitet under Skatteministeriets ressort. Lejere er desuden underlagt lejelovgivningen under Ministeriet for By, Bolig og Landdistrikters ressort.

Boligforeninger kan nettoafregne for fællesforbrug

En boligforening må gerne nettoafregne produktionen fra et solcelleanlæg i sit eget fælles elforbrug (f.eks. lys på fællesarealer, vaskeri, fælleshus etc.).

Det er som udgangspunkt ikke muligt at nettoafregne individuelt elforbrug ved fællesejede anlæg

Hvis flere forbrugere går sammen om at etablere et elproducerende anlæg, kan de som udgangspunkt ikke nettoafregne deres individuelle elforbrug. Princippet er, at når elproducent (ejer af produktionsanlægget) og elforbruger ikke er den samme person, eller produktionen ikke leveres direkte til ejerens egen elinstallation, er der tale om salg af el, der belastes med tariffer, elafgifter og PSO.

Boligforening kan dog nettoafregne elforbrug udover fællesforbruget

Efter reglerne i elafgiftsloven og nettoafregningsbekendtgørelsen kan boligforeninger dog nettoafregne elforbrug udover fællesforbruget. Det skyldes, at flere elforbrugere i eksempelvis en andelsboligforening eller en ejerforening kan desuden beslutte frivilligt at slå sig sammen til at blive én elforbruger. En central forudsætning for denne model er, at enhver elforbruger har mulighed for at træde ud af fællesskabet for at udnytte sin ret til frit valg af elleverandør. Det fremgår af elforsyningsloven på baggrund af et EU direktiv, at enhver forbruger har ret til frit at vælge elleverandør. Det kan derfor ikke vedtages ved flertalsbeslutning, at alle lejligheder skal aftage el i fællesskab, ligesom det skal stå enhver frit at træde ud af afregningsfællesskabet.

En andelsboligforening eller en ejerforening kan på vegne af et sådant forbrugsfællesskab nettoafregne produktionen fra et solcelleanlæg i det samlede forbrug under forudsætning af, at

det er forbrugeren, der 100 % ejer solcelleanlægget. Denne mulighed udnyttes i et vist omfang af ejerforeninger og andelsboligforeninger, hvor foreningen ejer solcelleanlægget og står som elforbruger på vegne af ejerne eller andelshaverne. Her måles alle andelshaveres elforbrug og nettoproduktion som et samlet forbrug hos andelsboligforeningen på en fælles hovedmåler. I tilknytning hertil vil der være installeret en bimåler hos hver enkelt andelshaver, hvor det individuelle elforbrug hos hver enkelt måles og afregnes. Der er i denne konstruktion ikke noget aftaleretligt forhold mellem andelshaveren og netvirksomheden. Det er kun foreningen, som er forbruger og abonnent på hovedmåleren i forhold til netvirksomheden. Hvis en enkelt andelshaver eksempelvis ikke kan betale for sit elforbrug indebærer det, er det er foreningen, som hæfter over for elleverandøren og må bære tabet (alle andelshaverne i fællesskab).

En alternativ til ovenstående model er, at hver enkelt andelshaver eller ejer etablerer et individuelt anlæg og har sin egen ledning fra VE-anlægget til den enkeltes bolig. Herved kan der nettoafregnes for det individuelle elforbrug.

Nettoafregning for lejere ikke mulig i almen boligforening

Almene boligforeninger har ikke samme mulighed for nettoafregning af elforbrug som andels- og ejerforeninger som følge af lejeloven og almenlejeloven. Der er ikke ændret på dette i forbindelse med L 86.

Det fremgår af nyere retspraksis, at opkrævning af beløb hos den enkelte lejer udover lejen kræver udtrykkelig hjemmel. Det er efter Ministeriet for By, Bolig og Landdistrikters opfattelse yderst tvivlsomt, om der er en sådan tilstrækkelig klar hjemmel i lejeloven og almenlejeloven til at opkræve udgifter til el forbrugt i lejemålet. Afregning for el til andet end varme kan således formentlig alene ske ved afregningsmålere (ikke bimålere eller fordelingsmålere) i direkte aftaleforhold mellem lejer og elleverandør. Det betyder, at en udlejer heller ikke kan opsætte og nettoafregne fælles solcelleanlæg for ejendomme med flere lejemål, bortset fra fællesforbruget.

Hvis en boligforening havde denne adgang, ville det også betyde, at de enkelte lejere indirekte kom til at skulle hæfte og betale for hinanden i tilfælde, hvor eksempelvis en lejer ikke ville være i stand til at kunne betale for sit elforbrug, idet det alene ville være lejerforeningen, som havde status som forbruger og abonnent på hovedmåleren i forhold til netselskabet. Når der alene er et direkte aftaleforhold mellem den enkelte lejer og elleverandør, er det de andre lejere uvedkommende, om eksempelvis en eller flere lejere ikke kan betale for sit elforbrug.

Særregel for nettoafregning for enkelte lejere er ophævet

Som beskrevet ovenfor kan almene boligforeninger ikke tidligere haft mulighed for at nettoafregne individuelt elforbrug.

Men en mindre gruppe lejere (fx folk der bor til leje i et hus), med solceller tilsluttet egen forbrugsinstallation og individuelt afregnet forbrug havde tidligere adgang til årsbaseret nettoafregning af PSO-tariffen (men ikke nettoafregning af afgifter). Det skyldes, at nettoafregningsbekendtgørelse (udstedt i medfør af elforsyningsloven), indeholdt en særregel, der undtog lejere fra kravet om 100 pct. ejerskab under forudsætning af, at anlægget var tilsluttet lejerens egen forbrugsinstallation, og at lejerens elforbrug blev afregnet individuelt.

Denne særregel er midlertidig ikke afspejlet i lov om afgift af elektricitet, hvor der er krav om 100 pct. ejerskab som forudsætning for nettoafregning af afgifter.

For at sikre overensstemmelse med reglen i lov om afgift af elektricitet og nettoafregningsbekendtgørelsen, er særregelen i nettoafregningsbekendtgørelsen ikke videreført i den nye nettoafregningsbekendtgørelse. Ændringen er ikke en følge af L 86 og den politiske aftale, men en tilpasning til gældende skattelovgivning, der har afventet ændringerne som følge af den politiske aftale. Der er ikke sket ændringer i de øvrige regler nævnt i de foregående afsnit.

Herefter gælder kun de generelle regler om nettoafregning, som bl.a. kræver, at anlægget er 100 pct. ejet af forbrugeren. Anlæg, der ikke ejes af forbrugeren, betragtes som produktionsanlæg. For lejere med eksisterende anlæg gælder overgangsordningen på 20 år.

NOTAT

9. december 2012
J.nr. 3401/10015095
Ref. rzs/koep/bg

Hovedpunkter i nettoafregning for fællesanlæg i boligforeninger

Generelt om boligforeninger

- Det grundlæggende princip for nettoafregning er, at en elforbruger producerer en del af sin strøm selv og kan anvende den egenproducerede strøm uden at betale afgifter og PSO.
- En boligforening kan nettoafregne produktionen fra et solcelleanlæg i foreningens fælles forbrug (fx lys, vaskeri, fælleshus, etc.), men ikke for resten af forbruget.
- Flere elforbrugere i f.eks. en andelsboligforening eller en ejerforening kan slå sig sammen til at blive én elforbruger. Enhver elforbruger har dog mulighed for at træde ud af fællesskabet for at udnytte sin ret til frit valg af elleverandør.
- Dette er ikke muligt i almene boligselskaber. Her kan udlejer ikke opsætte og nettoafregne fælles solcelleanlæg for ejendomme med flere lejemål, bortset fra fællesforbruget. Opkrævning af beløb hos den enkelte lejer udover lejen kræver udtrykkelig hjemmel. Det er tvivlsomt, om der er en sådan tilstrækkelig klar hjemmel i lejeloven og almenlejeloven til at opkræve udgifter til el forbrugt i lejemålet. Dette er der ikke ændret på i forbindelse med L86.

Specifik på Øbro 95

- Øbro 95's projekt var før solaftalen bundet op på, at alt fællesforbrug kunne årsnettoafregnes.
- Efter solaftalen har Øbro 95 ændret projektet, så anlægget gøres større, mod en forventning om, at de kunne nettoafregne både fælles og individuelt forbrug.
- Øbro 95 er imidlertid en almen boligforening og kan – jf. ovenfor – derfor ikke under gældende lovgivning nettoafregne produktionen i det samlede elforbrug.
- Øbro 95 kritiserer L 86 for, at en særregel er ændret (se nedenfor), hvilket dog ikke har konsekvens for almene boliger.
- Konklusion: Øbro 95's projekt, som var økonomisk rentabelt før solaftalen pga. årsnettoafregning af nettoforbrug, er ikke økonomisk rentabelt i dag. Og Øbro 95's ønske om at nettoafregne al produktion vurderes ikke mulig – jf. MBBLs love.

Ændring af særregel i bekendtgørelse

- En mindre gruppe lejere (ikke relevant for almene boligforeninger, da de ikke kan nettoafregne individuelt elforbrug jf. ovenfor), med solceller tilsluttet egen forbrugsinstallation og individuelt afregnet forbrug havde tidligere adgang til årsbaseret nettoafregning af PSO-tariffen (men ikke nettoafregning af afgifter). Det skyldes, at nettoafreg-

ningsbekendtgørelse (udstedt i medfør af elforsyningsloven), indeholdt en særregel, der undtog lejere fra kravet om 100 pct. ejerskab.

- Denne særregel er imidlertid ikke afspejlet i lov om afgift af elektricitet, hvor der er krav om 100 pct. ejerskab som forudsætning for nettoafregning af afgifter.
- For at sikre overensstemmelse med reglen i lov om afgift af elektricitet og nettoafregningsbekendtgørelsen, er særregelen i nettoafregningsbekendtgørelsen ikke videreført i den nye nettoafregningsbekendtgørelse.
- Ændringen er ikke en følge af L 86 og den politiske aftale, men en tilpasning til gældende skattelovgivning der har afventet ændringerne som følge af den politiske aftale.

Henvendelse fra Per Clausen vedr. L 86 og fællesanlæg

Til: Andersen, Christina Bruun (Sagsbehandler, Ministersekretariatet)

Fra: Karl Vogt-Nielsen [Karl.Vogt-Nielsen@ft.dk]

Emne: BESTILLING: solceller - almene boliger

Sendt: 03-12-2012 11:20:56

Hej Christina

Per har bedt mig oversende nedenstående til Martin.

Vi håber på et hurtigt svar.

Med venlig hilsen

Karl Vogt-Nielsen
Energi- og klimapolitisk
rådgiver

FOLKETINGET

Sekretariat (EL)

Christiansborg
DK-1240 København K.

Tlf. +45 33 37 55 00
Dir. +45 33 37 5071

www.ft.dk

Kære Martin Lidegaard

Jeg får nu henvendelser fra almene boligforeninger, som påpeger, at vilkårene er forringet for dem på en måde, som jeg ikke mener ligger i aftalen.

En sag er således omtalt i Ingeniørens netavis i dag "Solceller giver boligforening underskud på 1,8 mio kr. med ny aftale". I artiklen står bl.a. "Lovændringen for støtte af solceller lægger nemlig nu op til, at ejendommens beboere ikke længere kan nettoafregne deres privatforbrug gennem ejendommens fælles solcelleanlæg. Det var ellers muligt på den gamle aftale, fremgår det af den tidligere lovtekst.

Jeg har fra anden side fået oplyst, at følgende model hidtil har kunnet lade sig gøre:

Nettomålerordningen gælder for hver lejlighedsindehaver, der ønsker at være med til at dele et fælles solcelleanlæg. På samme matrikel kan der installeres et solcelleanlæg, der har en kapacitet på maksimalt 6 kWp pr. deltagende lejlighed. Derudover må der pr. 100 m2 bygning være 6 kWp anlæg til fælles strøm. Ordningen gælder uanset om der er tale om en privat udlejningsejendom, andelslejligheder eller en almene boliger.

Forudsætninger herfor er:

1. Hver deltagende lejlighedsindehaver skal underskrive en erklæring, hvor man fraskriver sig retten til frit valg af el leverandør
2. Der skal være en fællesmåler
3. Der skal være en fordelingsmåler pr. lejlighed
4. Ingen krav om min. tilslutning af antal lejere

Kan du bekræfte, at der er sket en forringelse med det foreliggende lovforslag og i givet fald vil jeg høre, om der kan fremsættes et ændringsforslag, som retter op herpå

Alternativt, at ovenstående model stadig er mulig?

Mvh

Per Clausen

NOTAT

7. december 2012
J.nr. 3401/1001-5064
Ref. rzs

Muligheder for at forbedre vilkårene for fællesanlæg, som ikke koster flere penge

Særligt EL fokuserer på, at vilkårene for solceller i almene boliger skal være tilstrækkeligt gode. Samtidig kan der ikke inden for ministerens mandat fra ØU tildeles flere penge end det, der indgår i aftalen om en strategi for solceller og øvrige små VE-anlæg.

Nettoafregning i foreningens samlede forbrug i både husstande og til fælles formål

I aftalegrundlaget indgår, at fællesanlæg kun kan nettoafregne i forbruget til fælles formål.

Det er siden blevet endeligt afklaret mellem Klima-, Energi- og Bygningsministeriet og Skatteministeriet, at ejer- og andelsboligforeninger under visse forudsætninger kan opnå en større andel af egetforbrug med nedenstående model. Som det beskrives nedenfor, kan modellen ikke benyttes i udlejningsejendomme, herunder almene boliger.

Flere elforbrugere i eksempelvis en andelsboligforening kan beslutte frivilligt at slå sig sammen til at blive én elforbruger under forudsætning af, at enhver elforbruger har mulighed for at træde ud af fællesskabet for at udnytte sin ret til frit valg af elleverandør.

Et sådant forbrugsfællesskab kan efter både lov om afgift af elektricitet og nettoafregningsbekendtgørelsen nettoafregne produktionen fra et solcelleanlæg i det samlede forbrug fra husstandene og til fælles formål under forudsætning af, at det er forbrugeren, der 100 % ejer solcelleanlægget.

Vilkårene for fællesanlæg i ejer- og andelsboligforeninger er således bedre end forventet ved indgåelse af aftalen uden, at dette kræver ændring af hverken aftaletekst eller lovforslag. Muligheden for frit leverandørvalg kan dog tilføje en usikkerhed om projektets langsigtede økonomi, da produktionen ikke kan nettoafregnes i forbruget hos forbrugere, der har meldt sig ud af forbrugsfællesskabet.

Det fremgår af elforsyningsloven på baggrund af et EU direktiv, at enhver forbruger har ret til frit at vælge elleverandør. Det kan derfor ikke vedtages ved flertalsbeslutning at alle lejligheder skal aftage el i fællesskab, ligesom det skal stå enhver frit at træde ud af afregningsfællesskabet.

I forhold til lejere fremgår det af nyere retspraksis efter lejelovgivningen, at opkrævning af beløb hos den enkelte lejer udover lejen kræver udtrykkelig hjemmel. Det er yderst tvivlsomt, om der er en sådan tilstrækkelig klar hjemmel i lejeloven eller i almenlejeloven til at opkræve udgifter til el forbrugt i lejemålet. Afregning for el til andet end varme kan således formentlig alene ske ved afregningsmålere i direkte aftaleforhold mellem lejer og elleverandør.

Lejelovgivningen medfører dermed, at en udlejer, herunder en almen boligorganisation, ikke må opkræve udgifter til el hos de enkelte husstande og derfor ikke kan nettoafregne produktionen fra et fælles solcelleanlæg i det samlede elforbrug fra husstandene og til fælles formål.

Flytte støtte fra private til fælles anlæg (fx 125 øre/kWh vs. 150 øre/kWh)

Fællesanlæg i boligforeninger må antages at blive undtagelsen frem for reglen. Forøgelsen til 145 øre/kWh for fællesanlæg antages kun at øge udbygningen med i alt 20 MW frem til 2020. En reduktion på 5 øre/kWh for erhverv og enkeltstående husstande forventes at reducere udbygningen mere end en forøgelse på 5 øre/kWh vil øge udbygningen med fællesanlæg.

BL taler om 170 øre/kWh, der vil øge PSO udgifterne til fælles anlæg markant, både fordi det vil give mange flere fællesanlæg end forudsat, og fordi det vil øge udgiften til det enkelte anlæg. En sådan forøgelse kan ikke gennemføres inden for mandatet fra ØU.

Hvis fællesanlæg defineres, så de også omfatter landsbyfællesskaber og andre grupper, der ikke nødvendigvis bor sammen og etablerer solceller på deres bolig, kan støtten til fællesanlæg fremme økonomisk effektive fællesanlæg på bar mark. Til denne type anlæg er 145 øre/kWh uden nogen form for nettoafregning rigeligt til at sikre tilbagebetalingstider under 10 år.

Afskaffe muligheden for nettomålerordning for fælles anlægs fællesforbrug, men i stedet højere støtte

Uden mulighed for nettoafregning skal afregningsprisen formentlig op i nærheden af mindst 2 kr./kWh for at stille BL tilfreds. BL vil vurdere resultatet på den samlede økonomi i anlægget, hvorfor en omfordeling af betalingen fra nettoafregning til PSO ikke vil have nogen betydning for dem. Det ville i øvrigt være svært at begrunde, hvis nettomålerordningen for denne kategori skulle afskaffes, da det er en generel regel for egenproducenter af elektricitet.

Det hører med til billedet, at nettoafregning opnås i hele anlæggets levetid, mens PSO-støtten kun ydes i 10 år. En omfordeling, der giver samme totaløkonomi i anlægget, vil således øge støtteudgifterne frem til 2020.

Skattepligt for almene boligers salg af el

Efter gældende regler i selskabsskatteoven (§ 3, stk. 1, nr. 6) kan en boligorganisation - uden at miste sin skattefrihed - producere el og varme. Det er imidlertid en betingelse, at boligorganisationen betaler skat af indtægterne herved. Ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst kan fradrages udgifter til investeringen efter erhvervsskatteordningen.

I forudsætningerne for aftalen om en strategi for solceller og øvrige små VE-anlæg er der ikke indregnet provenu fra beskatning af almene boligers indtægt ved salg af el.

Puljer på FL13, der kan bidrage til at fremme solcelleanlæg i almene boliger

Som en del af finanslovsaftalen for 2013 er der aftalt følgende puljer, der efter aftale mellem regeringen og EL formentlig kan bidrage til at fremme solcelleanlæg i almene boliger:

- Der afsættes en pulje på i alt 200 mio. kr. fordelt med 100 mio. kr. i 2013 og 100 mio. kr. i 2014. Midlerne i puljen målrettes indsatser, der understøtter den grønne omstilling og fremmer beskæftigelsen. Puljen udmøntes af aftaleparterne bag Finansloven for 2013.
- Der afsættes 20 mio. kr. til en særlig energisparepulje målrettet den almene boligsektor. Med puljen kan boligorganisationer og -afdelinger søge støtte til udarbejdelse af energihandlingsplaner og til forsøgsprojekter vedr. nye måder til at opnå energiforbedringer.
- Der afsættes 40 mio. kr. i 2013 til etablering af en grøn omstillingsfond, der kan understøtte forretningsudvikling, produktion, salg og markedsføring af grønne produkter.
- Der afsættes 30 mio. kr. i 2013 til fremme af nye energiteknologier i regi af Klima-, Energi- og Bygningsministeriets teknologiindsatser, herunder 25 mio. kr. til solceller og brint.

Forsk VE (25 mio. kr. årligt fra energiaftalen) har allerede mulighed for at støtte solcelleanlæg og har gjort det i tidligere ansøgningsrunder.

Notat om svar på kritikpunkter i BL's hørings svar

BL – Danmarks Almene Boliger har i hørings svar til L 86 om sol anført en række kritikpunkter og spørgsmål under fire hovedkategorier: 1) tilbagebetalingstid, 2) ensartede støttevilkår for parcelhuse og boligforeninger, 3) løsningsforslag og 4) skattemæssige aspekter.

BL's hovedargument er, at aftalen og lovforslaget ikke giver boligforeninger en tilbagebetalingstid på 10 år, ligesom der ikke opnås ensartede støttevilkår for parcelhuse og boligforeninger. BL anfører, at det derfor er nødvendigt at genoverveje afregningssatserne og/eller støtteperioden for forhøjet støtte for salg af overskudsproduktion af el.

Energikontoret

7. december 2012

J nr. 2012 - 7001

/ MAHIN

BL's kritik	Svar
Tilbagebetalingstid - generelt BL anfører, at 10 års tilbagebetalingstid er urealistisk med de nye støttevilkår.	Lovforslaget øger støtten til overskudsproduktion fra fællesanlæg væsentligt, da disse anlæg hidtil er blevet afregnet med 60 øre/kWh for el leveret til elnettet, og kun det fælles elforbrug har kunnet opnå årsbaseret nettoafregning. Det er imidlertid ikke hensigtsmæssigt at garantere en bestemt tilbagebetalingstid, da mange ukontrollable parametre spiller ind – ikke mindst vejret. Det vil desuden sætte markedskræfterne ud af spil og holde priserne kunstigt høje. I aftaleteksten er der fremhævet, at hensigten er at sikre ensartede økonomiske vilkår for anlæg der kan nettoafregne og fællesanlæg. I forbindelse med evalueringen i 2015 vurderes det, om denne hensigt er opfyldt.
Tilbagebetalingstid: Maks. 20 pct. af forbruget i almene boliger vil have sammenfald mellem produktion og forbrug	Anlæg etableret til en lav, men realistisk pris vil kunne opnå en tilbagebetalingstid på 10 år uden forrentning selv ved 5 % egetforbrug.

	<p>Hvis særlige forhold gør anlægget dyrt kan tilbagebetalingstiden blive lang. Støttereglerne kan ikke indrettes efter, at det dyrest mulige anlæg skal være rentabelt.</p>
<p>Tilbagebetalingstid: Andelen af fællesstrøm med sammenfald mellem forbrug og produktion vil variere meget afdelingerne/foreningerne imellem, hvilket er en betydelig og unødvendig investeringsusikkerhed.</p>	<p>Det er ikke hverken muligt eller ønskeligt at lovgive med en detaljeringsgrad, der helt eliminerer variationer mellem forskellige forhold hos kommende solcelleejere, hverken for parcelhusejere eller for fællesanlæg i boligforeninger.</p> <p>En støtte fastsat efter garanteret tilbagebetalingstid uanset lokale forhold vil betyde højere anlægspriser på solcelleanlæg, da markedet vil tilpasse sig efter, at støtten kan justeres op, jf. også nedenfor om løsningsforslag om løbende tilpasning af støtten.</p>
<p>Tilbagebetalingstid: Solcelleanlæg er en forbedring og ikke en vedligeholdelse, hvorfor boligforeningerne vil skulle lånefinansiere solcelleanlægget.</p>	<p>Den politiske aftale sigter efter 10 års tilbagebetalingstid uden indregning af renteudgifter.</p>
<p>Tilbagebetalingstid: Forudsat udvikling i anlægspriser er for optimistisk</p>	<p>Små solcelleanlæg på 6 kW kan i november 2012 købes til 15.000 kr. pr. kW inkl. montering og moms uden at vælge den allerbilligste leverandør. Helt store anlæg i MW-klassen kan etableres for ca. 7.500 kr. pr. kW inkl. montering på bar mark og ekskl. moms.</p> <p>Der er på den baggrund lagt til grund, at en boligforening ved etablering af et anlæg på 100 kW kan betale 12.500 kr. pr. kW inkl. montering og moms. Dermed nås en simpel tilbagebetalingstid på 10 år ved bare 5 % nettoafregning.</p> <p>Hvis særlige forhold gør anlægget dyrt, kan tilbagebetalingstiden blive lang. Støttereglerne kan ikke indrettes efter, at det dyrest mulige anlæg skal være rentabelt.</p>

<p>Tilbagebetalingstid: Forudsat udvikling i elpris</p> <p>BL anfører, de 10 års tilbagebetalingstid er urealistisk set i lyset af at støtten aftrappes markant efter 10 år. BL anfører endvidere om elprisen, at antagelse om udviklingen er for optimistisk og helt udokumenteret og ikke kan bruges som forudsætning for investor.</p>	<p>Tilbagebetalingstiden afhænger voldsomt af, hvilke anlægspriser man lægger til grund og hvilken forrentning der indregnes. Anlæg etableret til en lav, men realistisk pris vil kunne opnå en tilbagebetalingstid på 10 år uden forrentning selv ved 5 % egetforbrug.</p> <p>De elpriser, der er lagt til grund i beregningerne, er ENS's fremskrivning om elprisernes udvikling, som også anvendes i andre energipolitiske fremskrivninger. Det vil være en uhensigtsmæssig afvigelse fra normale beregninger på området, hvis andre antagelser om elpriserne anvendes.</p>
<p>Ensartede støttevilkår: Ligestilling af parcelhuse og boligforeninger (særligt boligforeninger med enfamiliehuse)</p>	<p>Med afskaffelsen af årsnettoafregning for nye anlæg overgår boligforeninger med enfamiliehuse til den almindelige nettoafregning, hvor en af forudsætningerne er, at anlægget er 100 % ejet af forbrugeren. Dermed forsvinder disse lejeres mulighed for at nettoafregne nye anlæg. Se uddybning i notat til Per Clausen om nettoafregning for fællesanlæg.</p> <p>Anlæg i boligforeninger dimensioneret til at dække forbruget til fælles formål på årsbasis kunne hidtil nettoafregne hele produktionen, men må nu sælge en væsentlig andel til 145 øre/kWh.</p> <p>Den tilsvarende forringelse for private husstande er umiddelbart større, da nye anlæg fremover kan nettoafregne på timebasis og sælge overskuddet til 1,30 kr./kWh.</p> <p>Når det drejer sig om fællesanlæg, må andelen af egetforbrug dog forventes at være lavere, idet der udelukkende nettoafregnes i forbrug til fælles formål, mens der ikke kan nettoafregnes i en husstands forbrug.</p> <p>Den højere afregning til fællesanlæg er derfor aftalt for at kompensere for</p>

	<p>den lavere andel af egetforbrug på timebasis, når der udelukkende nettoafregnes i forbrug til fælles formål.</p> <p>I forbindelse med revurderingen i 2015 vil det blive vurderet, om der, som ønsket, er sikret ensartede økonomiske vilkår for anlæg, der kan nettoafregne og fællesanlæg.</p>
<p>Løsningsforslag: Ensartede vilkår ved at boligforeninger kan (årsnetto-) afregne hele ejendommens samlede elforbrug inkl. et forbrug svarende til beboernes elforbrug samtidig med en begrænsning på anlægsstørrelse på fx 4 kW pr. husstand i foreningen (samt bortfald af 400 kW-loft)</p>	<p>Ejer- og andelsboligforeninger kan under visse forudsætninger benytte den af BL skitserede model.</p> <p>På grund af begrænsninger i lejelovgivningen kan modellen ikke benyttes i udlejningsejendomme, herunder almene boliger.</p> <p>Se notat om nettoafregning for fællesanlæg, boligforeninger og lejere</p>
<p>Løsningsforslag: Bortfald af 400 kW-loft</p>	<p>Grænsen på 400 kW er møntet på at begrænse udbygningen med meget store industrielle solcelleanlæg, der udelukkende leverer til nettet.</p> <p>Det er hensigten, at der skal fastsættes en nærmere afgrænsning af, hvad der omfattes af kategorien fællesejede anlæg. En sådan afgrænsning kan i forhold til fællesanlæg træde i stedet for 400 kW-loftet, jf. også notat om Enhedslistens ønske om mulighed for dispensation.</p>
<p>Løsningsforslag: Nettomålerordningen erstattes med en fast afregningspris pr. kWh for både fælles- og egetforbruget, inkl. en overgrænse for anlæggets kapacitet.</p>	<p>L 86 gennemfører netop en attraktiv afregningspris for el fra solceller, der leveres til elnettet. Nettoafregning kan fravælges.</p>
<p>Løsningsforslag: Investeringstilskudspulje for fællesanlæg</p>	<p><i>På finansloven for 2013 findes en række puljer til grøn omstilling, hvor en del af pengene muligvis kan fremme fælles solcelleanlæg.</i></p>
<p>Løsningsforslag: Løbende tilpasning af afregningssatsen for fællesanlæg så 10 års tilbagebetalingstid sikres</p>	<p>Det er ikke hensigtsmæssigt at garantere en bestemt tilbagebetalingstid, da mange ukontrollable parametre spiller ind – ikke mindst vejret. Det må for-</p>

	<p>ventes, at en løbende tilpasning af støtten på denne måde vil betyde højere anlægspriser på solcelleanlæg, da markedet vil tilpasse sig efter, at støtten kan justeres op.</p>
<p>Løsningsforslag: Differentiering af afregningssats, så der er tilstrækkelig økonomi i bygningsintegrerede anlæg</p>	<p>Lovforslaget fjerner den hidtidige skelnen mellem anlæg på huset og bygningsintegrerede anlæg. Det ligner bygningsintegrerede anlæg med påmonterede anlæg. For hvert enkelt projekt må en samlet vurdering af økonomi og æstetik afgøre, hvilken løsning der vælges.</p>
<p>Løsningsforslag: En omprioritering af energispareindsatsen så den målrettes solcelleanlæg i etageboliger, hvilket vil give en additionalitet i energibesparelsen på 100 pct., da støtten er afgørende for at anlægget bliver etableret.</p>	<p>Fra 1. januar 2013 kan energiselskaberne ikke længere medregne solceller som en besparelse. Denne ændring er gennemført for at øge additionaliteten i besparelsesindsatsen, da det relativt lille tilskud fra energiselskaberne ikke sås at rykke væsentligt ved økonomien i solcelleanlæg.</p>
<p>Skattemæssige aspekter: Skattepligt af indtægter fra overskudsstrømmen</p>	<p><u>Skatteministeriets</u> bemærkninger fra høringsnotatet: "Boligselskaber er fritaget for skattepligt af udlejningsvirksomheder. Indtægter ved salg af elektricitet og varme er dog skattepligtig. Dette gælder generelt - også for øvrige skattefritagne enheder. Boligselskaberne kan ved opgørelse af de skattepligtige indtægter fradrage de udgifter, der er forbundet med den skattepligtige produktion af elektricitet og varme efter de gældende regler. En fritagelse af boligselskaberne vil være i strid med dette princip."</p>
<p>Skattemæssige aspekter: Sideaktivitetsbekendtgørelsen</p>	<p>Der er nogle udfordringer i forhold til, hvilke sideaktiviteter boligforeninger må udøve, jf. sideaktivitetsbekendtgørelsen til almenboligloven. Ministeriet for By, Bolig og Landdistrikter er ved at forberede en ændring af bekendtgørelsen, så ændringerne kan træde i kraft hurtigst muligt.</p>

Notat / FCL
Den 26. november 2012

Til Energistyrelsen
E-mail: ens@ens.dk , cc. koep@ens.dk

BL - Danmarks Almene Boligers høringsvar til forslag til lov om ændring af lov om fremme af vedvarende energi, lov om elforsyning, lov om afgift af elektricitet og ligningsloven

Gode hensigter

Af aftalen om omlægning af støtten til solcelleanlæg fremgår, at "hensigten med afregningsreglerne er at sikre ensartede økonomiske vilkår for anlæg, der kan nettoafregne og fællesanlæg". Disse gode intentioner flugter godt med klimaministerens udmelding i pressen kort før aftalen blev indgået:

"Det vil stadig være en rigtig god forretning for parcelhusejere at have et solcelleanlæg. Men vi ønsker samtidig at gøre det attraktivt for den anden halvdel af danskerne at anskaffe sig solcelleanlæg. Det er dem, som bor i andelsboligforening, almennyttige boliger, landsbyfællesskaber eller erhverv for den sags skyld, som gerne vil med i solfesten." (Martin Lidegaard i Ekstra Bladet d. 6/11 2012).

Tilbagebetalingstid

Et nærmere eftersyn af loven og dens forudsætninger afslører desværre, at den hverken vil medføre den tilsigtede forbedring i driftsøkonomien i solcelleanlæg i boligforeninger sammenlignet med i dag eller ensartede støttevilkår for solcelleanlæg hos parcelhuse og boligforeninger. Tværtimod vil det med den foreslåede ændring af støttereglerne ikke være realistisk for boligforeninger at få økonomien til at hænge sammen, hvorfor investeringer i solcelleanlæg i den almene sektor vil gå helt i stå.

Regeringens kriterium for støtteniveauet til solcelleanlæg er at sikre anlægget en tilbagebetalingstid på 10 år. Dette vil imidlertid ikke være realistisk med de nye støttevilkår for boligforeninger.

Boligforeninger kan ifølge lovforslaget kun nettoafregne for fællesstrømmen. Fællesstrømmen i etageboliger udgør ca. 20 pct. af boligforeningens samlede strømforbrug. En overvejende del af fællesstrømmen går imidlertid til belysning og vaskeri, dvs. elforbrug der altovervejende finder sted, efter solen er gået ned/i vintermånederne.

I lovforslaget skønnes, at ca. 40 pct. af elforbruget på timebasis vil være sammenfaldende med produktion fra et solcelleanlæg. BL tvivler på baggrund af oplysninger fra flere boligforeninger stærkt på, at dette vil gælde boligforeningernes fællesstrøm. Vores forventning er snarere, at maksimalt 20 pct. af fællesstrømmen over et år vil kunne afregnes til den gunstige afregnings-sats inkl. elafgifter.

Andelen vil samtidig variere meget fra afdeling til afdeling afhængig af den eksakte sammensætning af fællesstrømmen, hvilket vil bidrage til en meget betydelig – og unødvendig – investeringsusikkerhed for boligforeninger.

Da et solcelleanlæg opfattes som en forbedring og ikke vedligeholdelse, vil boligforeningerne være nødsaget til at lånefinansiere solcelleanlægget.

Et solcelleanlæg på 50 kW til en etageejendom koster inkl. montering og moms ca. én million kr. Med en lånerente på 3 pct., indebærer det en tilbagebetalingstid på ca. 10 år med de hidtidige årsbaserede støtteregler for et anlæg, som alene producerer fællesstrøm.

Som nævnt ovenfor er der for boligforeningernes fællesstrøm på timebasis over året et meget begrænset sammenfald mellem forbrug og solcelleproduktion, hvorfor overgangen til timebase-ret nettomålerordning vil være ødelæggende for økonomien i nye solcelleanlæg.

Efter BL's vurdering er det helt urealistisk, at der med lovforslagets støtteregler kan opnås tilbagebetalingstider på 10 år i almene boligforeninger. Problemet forstærkes ved, at afregningsprisen for overskudsstrømmen, som jf. ovenfor vil udgøre den altovervejende andel af boligforeningernes solcelleproduktion, aftrappes markant efter 10 år (falder til ca. 1/3).

BL deler endvidere ikke lovforslagets meget optimistiske forudsætninger til udviklingen i prisen på solcelleanlæg og en stigning i el-markedsprisen fra år 2024 til år 2030 på 50 pct. Især det sidste er helt udokumenteret, og vil aldrig kunne anvendes som forudsætning af en investor i et solcelleanlæg.

Ligestilling mellem parcelhuse og boligforeninger

Støtten til solcelleanlæg gives via nettomålerordningen, og den heraf følgende afgiftsfritagelse for energiafgifter. Denne støttemodel giver almene boligforeninger store problemer, da det ifølge loven kun er anlægsejerens elforbrug – dvs. boligforeningens egetforbrug af fællesstrøm – der fritages for elafgift, og dermed opnår støtte.

Dette indebærer en markant forskelsbehandling mellem beboere i boligforeninger og parcelhuse, da førstnævnte ikke kan få afgiftsfritagelse for husholdningens egetforbrug, mens sidstnævnte kan. Dette forsøger lovforslaget at kompensere for i form af en højere afregningspris for den overskydende el-produktion fra fælles anlæg. Et anlæg etableret hos en boligforening i 2013 får således 1,45 kr./kWh i 10 år mod 1,30 kr./kWh for et parcelhus.

Denne kompensation er dog langt fra tilstrækkelig til at kunne opveje den fordel, parcelhusanlæg opnår, ved at en langt højere andel af el-produktionen kan omfattes af nettomålersatsen på 2,20 kr./kWh i *hele* anlæggets levetid.

Ca. 30 pct. af boligerne i den almene sektor er enfamiliehuse (tæt-lavt byggeri) og er således er helt sammenlignelige med private parcel- og rækkehuse. Fællesstrømmen, som støttes via nettomålerordningen, udgør i disse boliger imidlertid kun ca. 5 pct. af elforbruget, bl.a. fordi boligerne har egen vaskemaskine og varmforsyning.

De 5 pct., som fællesstrømmen udgør, består derfor altovervejende af belysning, som i sagens natur næsten udelukkende bruger energi, når solen er gået ned. Derfor vil disse boliger i praksis slet ikke få gavn af den gunstige afregningspris, som nettomålerordningen indebærer i den del af tiden, hvor der på timebasis er sammenfald mellem el-produktion og el-forbrug.

Opgjort over et anlægs levetid på 30 år betyder forskellen, at parcelhusejeren får en gennemsnitlig afregningspris på 0,91 kr./kWh, mens den gennemsnitlige afregningspris i enfamiliehuse i boligforeninger vil være 0,63 kr./kWh, jf. tabel 1.

Det er en markant forskel. En ligestilling af støttevilkårene vil ifølge disse beregninger betyde, at afregningsprisen på overskudsel i boligforeninger skal være 1,70 kr./kWh over en periode på 20 år.

Tabel 1. Sammenligning af støttevilkår for anlæg i lav bebyggelse etableret i 2013.

	Afregningspris for overskudsel	Gennemsnitlig afregningspris set over 30 år
Parcelhus	1,3 kr./kWh i 10 år	0,91 kr./kWh
Boligforeninger	1,45 kr./kWh i 10 år	0,63 kr./kWh
Variationer i afregningsprisen:		
Over 10 år	2,45 kr./kWh	0,91 kr./kWh
Over 20 år	1,70 kr./kWh	0,91 kr./kWh

Note. Der er anvendt ES-elprisprognose. Der er forudsat en levetid på 30 år og en nominal diskonteringsrente på 4 pct. p.a. Det er forudsat at 5 pct. af strømmen er fællesstrøm.

Løsningsmuligheder

Regeringens fornuftige målsætninger om at skabe økonomisk ligestilling mellem parcelhuse og boligforeninger og sikre realistiske tilbagebetalingstider på 10 år gør det helt uomgængeligt, at regeringen genovervejer afregningssatserne og/eller støtteperioden for overskudsel.

Skal der sikres ligestilling mellem boligforeningernes enfamiliehuse (tæt-lavt byggeri) og private parcelhuse, bør boligforeninger kunne afregne ejendommens *samlede* elforbrug – inkl. et forbrug, der svarer til beboernes elforbrug - efter nettomålerordningen. Til gengæld kunne der så indføres et loft over anlæggets størrelse, så det maksimalt kan svare til det gennemsnitlige samlede forbrug i en ejendom. Loftet kunne fx være 4 kW pr. lejlighed inkl. fællesstrøm, hvilket vil være en reduktion i forhold til det eksisterende loft på 6 kW.

En anden mulighed er, at man for boligforeninger erstatter nettomålerordninger med en fast afregningssats pr. kWh for både fælles- og egetforbruget. Også i dette tilfælde kan der fastsættes en overgrænse for anlæggets kapacitet, som tager udgangspunkt i foreningens samlede elforbrug pr. bolig.

Alternativt kunne regeringen etablere en investeringstilskudspulje for fællesanlæg, der som nævnt vil få meget begrænset gavn af en timebaseret nettomålerordning, der samtidig skaber stor investeringsusikkerhed, jf. ovenfor. Puljen kan i første omgang fastsættes til og med 2015, som med fordel kunne omprioriteres fra energiselskabernes energispareindsats, jf. boks 1. Investeringstilskuddet bør for det enkelte projekt tilpasses, så der sikres en tilbagebetalingstid på 10 år, jf. regeringens egen målsætning på dette punkt.

Afregningssatsen kan løbende tilpasses for nye anlæg, så der sikres en tilbagebetalingstid svarende til regeringens målsætninger på 10 år. Ydermere kunne den faste afregningssats differentieres, så der også er tilstrækkelig økonomi i bygningsintegrerede anlæg til gavn for arkitekturen.

En begrænsning på anlæggets kapacitet pr. husstand i boligforeningen på fx 4 kW kan naturligt føre til, at overgrænsen på 400 kW for fællesanlæg ophæves.

Boks 1. Evaluering af energiselskabernes energispareindsats

Ea Energianalyse har netop foretaget en evaluering af energiselskabernes energispareordning. Evalueringen er meget kritisk overfor effekterne inden for boligsektoren:

“Den lave additionalitet inden for husholdninger tyder på, at energiselskabernes spareforpligtelse ikke er det bedste virkemiddel til at fremme varmebesparelser i eksisterende bygninger”

Lav additionalitet betyder, at besparelserne var blevet realiseret også uden energiselskabernes støtte. Det skyldes, at energisparetilskuddet kun udgør en brøkdel af det samlede renoveringsbudget, og derfor ikke har betydning for, om renoveringen gennemføres.

En omprioritering af en mindre del af energispareordningen, så den målrettede etablering af solcelleanlæg i etageboliger vil give en additionalitet på 100 pct., da denne støtte – i modsætning til den nuværende – vil være helt afgørende for at anlægget etableres.

Skattemæssige aspekter

Det skal afslutningsvis nævnes, at nettoafregning på timebasis også har den ulempe, at den risikerer at gøre almene boligforeninger skattepligtige af indtægter fra overskudsstrømmen i de (mange) timer, hvor der ikke er symmetri mellem produktion og forbrug. Dette risikerer i givet fald at medføre væsentlige skattemæssige og administrative udfordringer, da almene boligforeninger generelt er skattefritaget, og derfor ikke umiddelbart kan fratække anlægsudgifter.

Det er afgørende, at der bliver symmetri mellem beskatning af indtægter og mulighed for fradrag for udgifter i forbindelse med erhvervelse af indtægten, dvs. skattemæssige afskrivninger. Dette vil sandsynligvis forudsætte en administrativ opdeling af anlægget på den del af anlægget, der producerer fællesstrøm og den del der producerer overskudsstrøm.

BL anbefaler, at problematikken løses ved, at der defineres en overgrænse for solcelleanlæggets kapacitet på fx 4 kW pr. husstand, som betragtes som intern egenproduktion og derfor ikke beskattes eller kan fradrages som afskrivning i skattemæssig forstand. Dermed undgås administrativt komplicerede konstruktioner, som alligevel ikke vil have nogen umiddelbare skatteprovenumæssige konsekvenser.

Vi går desuden ud fra, at der sikres nødvendige hjemler sideaktivitetsbekendtgørelsen.

Med venlig hilsen

Bent Madsen
Direktør for BL

NOTAT

22. november 2012
J.nr. 3401/1001-5025
Ref. rzs

Vurdering af loftet for forhøjet støtte til solcelleanlæg på 400 kW

EL har anmodet om, at der i udformningen af lovforslaget om støtte til solcelleanlæg "indføres en mulighed for, at fællesanlæg, der er forankret i mange medlemmer, kan søge om dispensation fra loftet på de 400 kW. En dispensation kan således være forankret i, at anlægget for at få de 145 øre ikke må være større end svarende til beboernes eller medlemmernes egetforbrug."

I aftalen om strategi for solcelleanlæg og øvrige små VE-anlæg er der indsat en grænse, så solcelleanlæg større end 400 kW ikke modtager den forhøjede afregningspris for el leveret til elnettet.

Denne grænse er møntet på at begrænse udbygningen med meget store solcelleanlæg, der udelukkende leverer til elnettet.

Fællesanlæg

Fællesanlæg er ikke nærmere defineret i aftalen, men en logisk afgrænsning er, at anlæggene ikke må være større end svarende til beboernes eller medlemmernes egetforbrug. Efter lovforslaget fastsættes afgrænsningen af ministeren efter forelæggelse for KEB udvalget.

Hvis der anlægges den nævnte afgrænsning af fællesanlæg, kan denne begrænsning træde i stedet for loftet på 400 kW. Det vil gøre det muligt for alle grupper af borgere at etablere fællesanlæg svarende til deres egetforbrug, men ikke udover dette. Dermed vil en fast grænse for anlægsstørrelsen være mindre relevant.

Den skitserede løsning vurderes at give mere lige behandling af alle fællesanlæg og reducere den administrative belastning i forhold til en mulighed for at søge dispensation for loftet.

Kommercielle anlæg

Efter indgåelsen af aftalen om strategi for solcelleanlæg og øvrige små VE-anlæg har Energi styrelsen været i kontakt med en projektudvikler, der påtænker at opføre solceller på et større areal ved Videbæk i Ringkøbing Skjern kommune. I alt påtænkes opført 30 MW, men på grund af loftet vil projektet blive delt op i flere anlæg af maksimalt 400 kW.

I modsætning til vindmøller er solcelleanlæg opbygget af mange små moduler, og kan enkelt opsplittes i et vilkårligt antal enkeltanlæg. De enkelte anlæg vil være fysisk adskilt, og kan i givet fald blive ejet af hvert sit selskab og ligge på hver sin matrikel.

Da det viser sig at være relativt nemt at omgå loftet, vil det formentlig ikke få stor betydning for udbygningen med solcelleanlæg. Kommunernes sagsbehandling af de nødvendige lokalplanændringer og byggetilladelser (ca. 9 måneder fra projektudvikleren er klar med sit materiale) forventes dog at begrænse udbygningen i 2013. Fra 1. januar 2014 reduceres støtten, men vil formentlig fortsat være attraktiv for store solcelleanlæg.

Indstilling

Det indstilles, at loftet på 400 kW fjernes for så vidt angår fællesanlæg, som i stedet begrænses gennem ministerens afgrænsning af, hvad der anses for fællesanlæg.

Det indstilles endvidere, at grænsen indtil videre opretholdes for rene produktionsanlæg, og at udbygningen med store kommercielle anlæg følges nøje.